

какво годѣ; но та была непоколебима. Таквози упорство въ зла жена не е странно; но чѣдно, това чи Ксерксъ се съгласилъ на безразсудно-то и желаніе, но пакъ съ това, что-то да не употребава слабостъ-та мѣ въ зло.

Та скоро, като получила Царското съгласіе, тогъ часъ проводила до стражари тѣ си да уловятъ нещастникъ, и повелѣла въ сѣщитъ минута да и отрѣжатъ носа, уши-тѣ и усны-тѣ, и предъ нея да ги хвърлятъ на кѣчета-та; послѣ това поръчала да их заведатъ при мъжа-и.

Но Иместриса не се успокоила съ едно злодѣаніе; като разбра, чи беззѣшный Маристъ приготва войскъ съ намерѣніе да отмести за такъвжи жестокость, та проводила за него всадницы (конницы), които го убилъ съсъ всичкото мѣ семейство. Не е смѣло жена, която бы могла да се сравни въ безмилоство-то и кѣмъ Иместриса; но что да кажемъ за Ксерксово-то равнодѣшіе, който тогасъ допусналъ таквоя злодѣйство, кога чи той съ една рѣчь можалъ да го предвари, или прилично да накаже виновникъ-тъ? Той значи, чи той самси билъ склѣненъ